

Оцінка ефективності комбінованого оперативного лікування хворих з первинною відкритокутовою глаукомою та віковою катарактою

В. О. Мельник¹, канд. мед. наук, Н. В. Коц-Готліб¹, лікар-офтальмолог, Р. Л. Вадюк², канд. мед. наук, О. О. Гуржій¹, лікар-офтальмолог

¹ДП МНПО «Медбуд», офтальмологічне відділення «Візіобуд»; Київ (Україна)

²Івано-Франківський національний медичний університет; Івано-Франківськ (Україна)

Ключові слова: первинна відкритокутова глаукома, факоемульсифікація з тунельною трабекулопунктурою, світлова чутливість, зоровий нерв

Ключевые слова: первичная открытоугольная глаукома, факоэмульсификация с туннельной трабекулопунктурой, световая чувствительность, зрительный нерв

Актуальність. За даними міжнародної літератури на 2010 рік, кількість хворих на глаукому становить 60,5 млн та очікується збільшення кількості таких хворих до 80 млн у 2020 році. [1] У 74 % таких пацієнтів діагностовано первинну відкритокутову глаукому (ПВКГ), яка займає друге місце серед причин сліпоти у світі.

Не зважаючи на різноманітність і широке розповсюдження медикаментозних і лазерних методів лікування, провідну роль відіграють хірургічні методи у боротьбі з глаукомою. [2] На сьогоднішній день загальноприйнятим є умовний розподіл антиглаукомних операцій на фістулізуючі, в ході яких виконується повна перфорація оболонок очного яблука, та непроникаючі операції, які виконуються без проникнення в передню камеру ока. Серед основних вимог до антиглаукомних операцій, виділяють наступні: нормалізація офтальмотонуса, стабілізація глаукомного процесу, яка, на думку ряду авторів, досягається тільки в 60–86 % випадків, та максимальна безпека оперативного втручання. [3] За рекомендаціями Європейського Глаукомного Товариства, рівень зниження ВОТ має бути не меншим ніж 40 % від вихідного рівня для досягнення функціональної та морфологічної стабілізації глаукомного процесу. Успішність оперативних втручань, проведених при неможливості медикаментозного контролю ВОТ, на думку ряду авторів становить 75 %. [4]

В работе изучена эффективность комбинированного оперативного лечения — факоэмульсификация катаракты и модифицированная тунельная трабекулопунктура с имплантацией ИОЛ — у больных с первичной открытоугольной глаукомой. Критериями эффективности данной операции были выбраны уровень внутрглазного давления, показатель средней световой чувствительности и толщины нервных волокон диска зрительного нерва. На основании полученных данных можно сделать вывод об эффективности данного вида оперативных вмешательств у больных с первичной открытоугольной глаукомой с точки зрения нормализации внутрглазного давления и стабилизации глаукомного процесса.

Провідною причиною недостатнього гіпотензивного ефекту антиглаукомних операцій є рубцевання новостворених шляхів відтоку внутрішньоочіної рідини в різні терміни після втручання [5], а також катаракта, яка часто є супутнім захворюванням, і, на думку деяких дослідників, носить ускладнений характер, особливо після проведення антиглаукомних операцій, та не тільки знижує зорові функції пацієнта, а й перешкоджає адекватній та своєчасній оцінці перебігу глаукомного процесу [6]. Завдяки постійному вдосконаленню методів катарактальної хірургії, істотно знизилася кількість інтра- та постоператорійних ускладнень комбінованої хірургії, а також розширилися можливості мікронівизивних антиглаукомних операцій. [7]

Незважаючи на наявність широкого вибору комбінованих операцій, існує необхідність подальшої розробки ефективних і оптимальних методів одномоментного хірургічного лікування, направлених на покращення природних шляхів відтоку внутрішньоочіної рідини.

Мета. Оцінити ефективність комбінованого оперативного лікування — факоемульсифікація (ФЕ) та модифікована тунельна трабекулопунктура (МТТП) з імплантациєю ІОЛ — у хворих з ПВКГ. Термін спостереження хворих — 3 роки.

Матеріал і методи

Дослідження проводилося за участю 460 пацієнтів з ПВКГ з 2013 по 2015 рр. Серед усіх пацієнтів 52,8 % були жінки, середній вік яких складав 73,7 роки, 47,2 % — чоловіки з середнім віком 69,7 років.

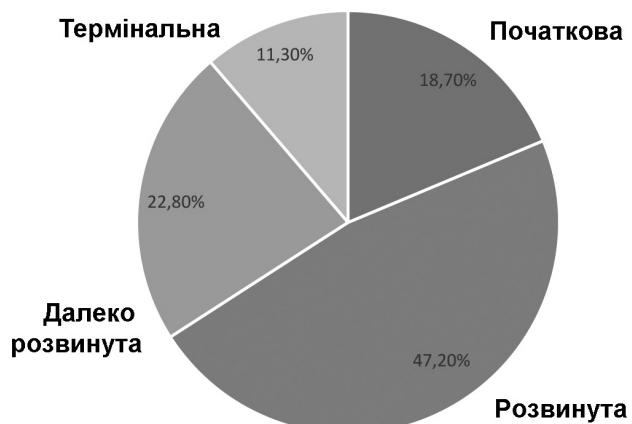
Всім пацієнтам було проведено комбіноване оперативне лікування, факоемульсифікація та МТП з імплантациєю ІОЛ — за стандартною методикою. В ході операції можна виділити наступні основні етапи: розсічення і відсепаровка кон'юнктиви по лімбу від 11 до 13 годин, викроювання чотирикутного лоскута склери на 1/2 товщини склери, викроювання і відсічення внутрішнього трикутного клаптя склери на 1/3 товщини разом з полоскою склери над шлемовим каналом, традиційна факоемульсифікація катаракти з імплантациєю задньокамерної ІОЛ, перфорація шлемового каналу на 11 і 13 годинах, виведення залишків передньої капсули кришталика в порожнину перфорацій, укладення чотирикутного лоскуту на склеральне ложе і його адаптація за допомогою вузлового шву, шви на кон'юнктиву.

Тяжкість та стадійність глаукомного процесу було описано з урахуванням вертикального розміру екскавації ДЗН та кількості скотом в центральному полі зору. [8] Відтак, 86 пацієнтів (18,7 %) мали початкову стадію глаукоми, 217 пацієнтів (47,2 %) — розвинуту стадію, 105 пацієнтів (22,8 %) — далеко розвинуту стадію, 52 пацієнта (11,3 %) мали термінальну стадію глаукоми. (Мал. 1)

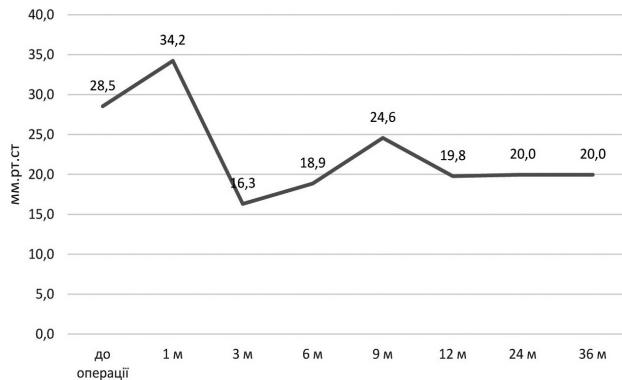
Результати і їх обговорення

Всім пацієнтам проводилося вимірювання внутрішньоочного тиску, показників середньої світлової чутливості та щільноти нервових волокон до та після операції. У післяопераційному періоді дані вимірювання проводили через 1 міс після операції, а потім кожні 3 міс протягом першого року спостереження. У віддаленому післяопераційному періоді (1–3 роки) дослідження проводили один раз на рік.

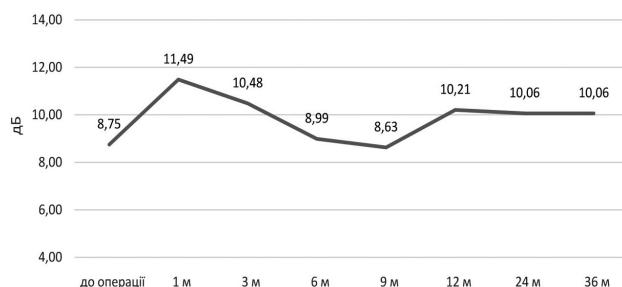
Середні показники ВОТ до операції становили $(27,5 \pm 0,99)$ мм рт.ст. ($p > 0,05$). В післяопераційному періоді було відмічено зростання ВОТ через 1 міс, а потім поступове стійке зниження протягом 12 міс до нормальних значень зі стабілізацією протягом наступних 24 міс спостереження (Мал. 2)

Мал. 1. Розподіл пацієнтів за стадіями глаукоми

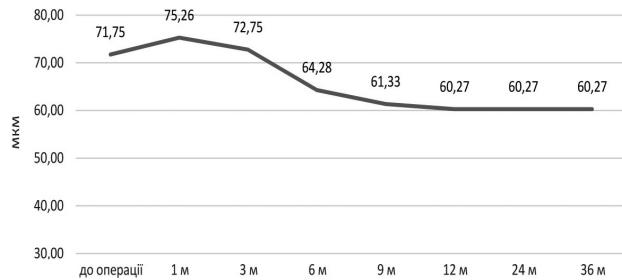
Мал. 2. Післяопераційна динаміка внутрішньоочного тиску

Мал. 3. Післяопераційна динаміка середньої світлової чутливості

Дані показників середньої світлової чутливості до та після операції представлені на мал. 3. Зареєстровано покращення даного показника протягом 2 міс після операції з наступним поверненням до вихідного рівня до 12 міс та його стабілізацією у межах значень вихідного рівня протягом наступних 24 міс спостереження. Було також відмічено, що пацієнти з початковою чи розвинutoю стадією глаукомного процесу мали більш суттєве та стабільне покращення середньої світлової чутливості протягом перших 12 міс у порівнянні з пацієнтами з далеко розвинutoю стадією.

Дані показників щільноти нервових волокон до та після операції представлені на мал. 4. Було відмічено поступове зменшення значень даного показника на 16 % від вихідного рівня протягом перших 12 міс після операції з подальшою його стабілізацією.

Мал. 4. Післяопераційна динаміка товщини нервових волокон

єю протягом наступних 24 міс спостереження. Спостерігалась залежність динаміки зниження щільності нервових волокон від стадії глаукоми. Відтак, пацієнти з початковою та розвинутою стадією мали суттєвіше зменшення даного показника у порівнянні з пацієнтами з далеко розвинутою чи термінальною стадіями глаукоми.

Серед післяопераційних ускладнень гіпотонія відмічалася у 52 (11,3 %) випадків і циліохоріоідального відшарування у 14 пацієнтів (3,0 %), які були усунені за допомогою консервативних методів лікування.

Отримані результати свідчать про ефективність даної комбінованої операції у хворих з первинною відкритокутовою глаукомою та можливість її рекомендації в якості операції вибору для таких пацієнтів. Серед основних позитивних результатів запропонованої комбінованої операції можна виділити наступні: довготривала нормалізація ВОТ, зниження динаміки прогресування глаукомного процесу, стабілізація зорових функцій та низький рівень післяопераційних ускладнень.

Слід зазначити, що традиційні антиглаукоматозні операції, такі як синустрабекулоектомія, та

використання дренажних засобів є ефективними з точки зору зниження внутрішньоочного тиску, але можуть призводити до виникнення таких серйозних ускладнень, як гіпотонія та набряк рогівки в ранньому післяопераційному періоді, циліохоріоідальне відшарування, супрахоріоідальні крововиливи, диплопія та ризик виникнення ендофталміту навіть у відсточений термін.

Висновок

Таким чином, дана комбінована операція є ефективною у хворих з первинною відкритокутовою глаукомою з точки зору не тільки нормалізації ВОТ, а й зниження динаміки прогресування чи навіть стабілізації глаукомного процесу. Оскільки саме показники середньої світлової чутливості та щільності нервових волокон на думку ряду авторів є основними з точки зору функціональної оцінки органа зору при глаукомі, треба зробити висновок про ефективність даної операції у стабілізації периферичного зору і світловідчуття. Варто також відмітити, що дана операція має меншу кількість післяопераційних ускладнень у порівнянні з традиційними антиглаукоматозними операціями.

Література

1. Tham Yih-Chung. Global Prevalence of Glaucoma and Projections of Glaucoma Burden through 2040 / Yih-Chung Tham, Xiang Li, Tien Y. Wong, Harry A. Quigley // Ophthalmology. — 2014. — Vol. 121, issue 11. — P.2081–2090.
2. Шмырева В. Ф. Причины снижения отдаленной гипотензивной эффективности антиглаукоматозных операций и возможности ее повышения / В. Ф. Шмырева, С. Ю. Петров, А. С. Макарова // Глаукома. — 2010. — Том. 2. — С. 43- 49.
3. Нестеров А. П. Глаукома. — М., 2008. — 357 с.
4. EGS guidelines. — 3rd edition. — 2008. — 120 p.
5. AGIS Investigators. The Advanced Glaucoma Intervention Study (AGIS): 11. Risk factors for failure of trabeculectomy and argon laser trabeculoplasty // Am. J. Ophthalmol. — 2002. — Vol.134. — № 4. — P. 481–498.
6. Курышева Н. И. Ультраструктура катаректального хрусталика при различных методах лечения первичной глаукомы (Клинико-морфологическое исследование) // Съезд офтальмологов России, 7-й: Тез. докл. — М., 2000. — С.153.
7. Тахчиди Х. П., Яновская Н. П., Франковска М. Одномоментная факоэмульсификация катаракты с имплантацией эластичных ИОЛ и микроинвазивной непроникающей глубокой склерэктомией единым склеро-лимбальным доступом // Современные технологии катаректальной и рефракционной хирургии: Междунар. научно-практ. конф., 6-я: Сб. научн. ст. — М., 2005. — С. 289–293.
8. Волков В. В. Трехкомпонентная классификация открытогоугольной глаукомы (на основе представлений о ее патогенезе) / В. В. Волков// Глаукома. — 2004. — № 1, том 3. — С.57–67.

Поступила 04.03.2016